

La instrumentalització del terror a Barcelona

written by Guillem Martí | 24 d'agost de 2017

El passat dijous 17 d'agost, Estat Islàmic va tenir de vermell el carrer més turístic de Barcelona. Una furgoneta va recórrer a gran velocitat vora de mig quilòmetre de La Rambla, un passeig de vianants ple de gent de gom a gom. Durant el macabre recorregut, el conductor va segar 14 vides i va enviar-ne unes 100 persones a l'hospital. Va ser un dia difícil per a tots els catalans. No tenim paraules per agrair el suport i la solidaritat que hem rebut de part de persones de tot el món que han volgut compartir el nostre dolor.

Però no tot van ser mostres de suport. Calmades les aigües i amb el cap clar, és el moment d'analitzar com alguns dels nostres veïns més propers han aprofitat la tragèdia amb finalitats polítiques. Els editorials dels diaris El País i El Mundo van ser la punta de l'iceberg d'un ampli repertori d'articles, programes de ràdio i tertúlies televisives que van intentar relacionar l'atemptat amb el procés independentista català.

Aquests mitjans van carregar contra els Mossos d'Esquadra, la policia catalana encarregada de desenvolupar totes les tasques policials a Catalunya a excepció de l'emissió de passaports i del control fronterer. Van intentar convèncer el públic que els Mossos eren una policia de segon nivell que no hauria sabut fer front a l'amenaça i amb això assenyalaven el Govern català com a responsable de no evitar la tragèdia.

En primer lloc, cal deixar ben clar que l'actuació dels mossos ha estat impecable. Van respondre ràpidament amb gran professionalitat i eficàcia, assegurant tota la ciutat i frustrant el segon atemptat que la cèl·lula terrorista va intentar dur a terme. És la primera vegada que el cos de seguretat s'enfronta a una amenaça d'aquestes característiques i la seva actuació ha estat de primer nivell.

En segon lloc, cal demanar explicacions al Govern espanyol per la negligent gestió de la seguretat pública. Catalunya fa dos anys que està al nivell 4 (sobre 5) d'alerta antiterrorista. Malgrat això, el Govern espanyol segueix faltant al seu compromís del 2006 d'integrar 1.500 nous Mossos d'Esquadra.

Des de Madrid s'ha bloquejat sistemàticament l'accés dels Mossos a les organitzacions globals de lluita antiterrorista com la Interpol, Europol, Siena i Sirene. Si bé aquest juliol el Ministre de l'Interior es va comprometre a posar fi a aquesta discriminació, encara avui la policia catalana segueix exclosa fins i tot del CITCO, el centre d'intel·ligència antiterrorista espanyol.

Fa dos mesos, la portaveu del sindicat majoritari del cos va criticar durament al Ministre de l'Interior alertant que sense 500 nous agents i sense accés a les dades de lluita antiterrorista, no es podia garantir la seguretat a Catalunya.

També cal demanar explicacions al Govern d'Espanya sobre per què la policia catalana ha estat exclosa sistemàticament de les reunions antiterroristes del Ministeri de l'Interior i per

què inclús se la va excloure del gabinet de crisi governamental constituït després de l'atemptat, quan era precisament la policia catalana la que liderava la resposta.

Us convido a cercar en el YouTube el vídeo de fa dos mesos en el qual el diputat Gabriel Rufián tractava el Ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, de «miserable e irresponsable» i li demanava la dimissió per estar utilitzant els Mossos d'Esquadra com arma política per atacar al Govern de Catalunya sense tenir en compte l'amenaça que això representava per a la seguretat de la ciutadania.

És dantesc veure com els culpables d'una gestió negligent de la seguretat pública intenten eludir les seves responsabilitats enfonsant en el fang els agents que van posar en risc les seves vides (quatre d'ells van acabar a l'hospital) per protegir la població.

M'acomiedo enviant una abraçada a totes les persones que en un moment tan tràgic van saber deixar de costat els personalismes, els interessos polítics, les ideologies i religions, per compartir el dolor de les víctimes i els seus familiars. Barcelona continuarà sent una ciutat cosmopolita, tolerant i solidària que us rebrà amb els braços oberts.